

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Zacharias

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

אתכם בשדפון ובירקון ובכרד את כל מעשה ידיכם
 ואין אתכם אלי נאם יהוה: שימו נא לבבכם מן היום
 18 הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשעי למן היום
 אשר יסר היכל יהוה שימו לבבכם: העוד הזרע
 19 במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועין חזית לא נשא
 מן היום הזה אברך: ויהי דבר יהוה שנית אל-ב
 חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: אמר אל זרבל
 21 פתתי יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת
 הארץ: והפכתי כסא ממלכות והשמרתי חוק
 22 ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים
 ורכביהם איש בחרב אחיו: ביום ההוא נאם יהוה
 23 צבאות אקחה זרבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה
 ושמתיך בחותם כירבך בחרתי נאם יהוה צבאות:

LIBER ZACHARIÆ,
 Græc. ZACHARIAS, Hebr.
 זכריה

CAPUT I. א

בחדש השמיני בשנת שתים לררוש היה דבר א
 יהוה אל זכריה בן ברכיה בן ערו
 הנביא לאמר: קצה יהוה על אבותיכם קצה: ואמרת
 2 אליהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה
 צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: אל תהיו
 כאבותיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים
 לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם
 הרעים ומעלי לייכם הרעים ולא שמעו ולא הקשימו
 אלי נאם יהוה: אבותיכם איהם והנבאים הלועלים ח
 יהיו: אך דברי וחמי אשר צויתי את עבדי הנביאים
 הלוא

Serio ad pot-
 nitent. vates
 populum
 hortatur.

a. Dicitur ad eos sic dixit Zache-
 baath, conversimini ad me, ait
 2. Dicitur ad eos sic dixit Zache-
 baath, conversimini ad me, ait
 4. Dicitur ad eos sic dixit Zache-
 baath, conversimini ad me, ait
 6. Dicitur ad eos sic dixit Zache-
 baath, conversimini ad me, ait

יתיר ל' 4.

הלא השיגו אבתיכם וישבו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרךנו וכמעללינו כן עשה אתנו : ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר הדרש הוא הדרש

nonc apprehenderunt potes
vospot helonvost fubul al li
ferend: Quam modo cogita
vit Ds fab. ad faciendu nobis
Sec. vnaq nostru abler. op
ra nofra, Sed fecit nobis

Visione equi
tis in equo
ruso inter
myrtos, Chri
stus repre
sentatur, iuis
gratiosus, sed
hostibus in
festus.

שבת בשנת שמים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה
בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר : ראיתי הלילה
והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים
אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים :
ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר כי אני
אראך מה המה אלה : ויען האיש העמד בין ההדסים
ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ : ויענו
את מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו
בארץ והנה כל הארץ ישברת ושקטת : ויען מלאך
יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לאיתרחם
את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים
שנה : ויען יהוה את המלאך הדבר כי דברים טובים
דברים נחמים : ויאמר אלי המלאך הדבר כי קרא
לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלים ולציון
שן קנאה גדולה : וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים
אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה :

f balis.
Jef. 16:2.

f confo
lario
nes, Jcf.
57: 18.

לכן כה אמר יהוה שבתי לירושלים
ברחמים ביתי יבנה כה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה
על ירושלים : עוד וקרא לאמר כה אמר יהוה צבאות
עוד תפוצנה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון ובהר
א עוד בירושלים :

CAP. 2. II.
Visione 4.
cornuum per
4. fabros
confringen
dorum in sui
tur, templi
structuram
feliciter ab
soluendam
esse.

ואשא את עיני וארא
2 והנה ארבע קרנות : ואמר אל המלאך הדבר כי מה
אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה
3 את ישראל וירושלים : ויראני יהוה ארבעה
חרשים

v. 15. קמץ בלא אטה v. 16. וקו ק v. 1. Bomb. 4. Bal.
Hisp. Angl. hic Cap. 1. continuant.

חֲרָשִׁים : וְאָמַר מֶה אֵלֶּה בָּאִים לַעֲשׂוֹת וַיֹּאמֶר לֵאמֹר 4
 אֵלֶּה חֲקֻנֹת אֲשֶׁר-זָרוּ אֶת-יְהוּדָה כַּפִּי-אִישׁ לֹא-נִשְׂא
 רֹאשׁוֹ וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה לְחַרְרֵד אֹתָם לִלְדוֹת אֶת-חֲקֻנֹת
 הַגּוֹלִים הַנְּשָׂאִים קֶרֶן אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה לְדוֹרֹתָהּ:

וַאֲשָׂא עֵינַי וָאֵרָא וְהִנֵּה אִישׁ וּכְרָדוֹ חָבַל מִדָּה: ה
 וְאָמַר אָנֹכִי אֶתְּרֵה הַלֶּךְ וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵמַד אֶת-יְרוּשָׁלַם 6
 לְרֵאוֹת כַּמֶּה-רַחֲפֵה וּכְמֶה אֲרָכָה : וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ 7
 חִדְבָר בִּי יָצָא וּמַלְאָךְ אֲחֵר יָצָא לְקִרְאָתוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו 8
 רִץ דַּבֵּר אֶל-הַנְּעָד חֲלוֹ לֵאמֹר פְּרוּזֹת תִּשָּׁב יְרוּשָׁלַם

Commen-
 ratione Hiero-
 solymz
 amplitudo
 Ecclesiz vn-
 dique collig-
 enda & de-
 fendenda ad-
 umbratur.

9. Ego ero ei, dicit Ds, ma-
 ruz eius circumquaqz, et in
 gloriam eius in medio yfj.

מִרְב אָדָם וּבְהִמָּה בְּתוֹכָהּ : וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם-יְהוָה 9
 חוֹמַת אִשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ: הוּי י
 הוּי וְנָסוּ מֵאֶרֶץ צָפוֹן נְאֻם-יְהוָה כִּי כָּאֲרָפֶע רוֹחוֹת

הַשָּׁמַיִם פֶּרֶשְׁתִּי אֶתְכֶם נְאֻם יְהוָה: הוּי צִיּוֹן הַמְּלִמָּי 11
 יוֹשֶׁבֶת בַּת-בְּבֵל: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 12
 אַחַר כְּבוֹד שְׁלַחְנִי אֶל-הַגּוֹיִם הַשְּׁלָלִים אֶתְכֶם כִּי הִנֵּנִי

בְּכֶסֶם נִנְעַב בְּבֵכַת עֵינַי: כִּי הִנֵּנִי מְנִיף אֶת-יָדַי עֲלֵיהֶם וְהָיוּ 13
 שְׁלָל לְעַבְדֵיהֶם וַיִּדְעֹתֶם כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי:
 וְנָסוּ וְשָׁמַח בַּת צִיּוֹן כִּי הִנֵּנִי בָא וְשִׁבְעֵתִי בְּתוֹכָהּ נְאֻם- 14

14. Subula et laqueo fatus es
 Jon, quia ecce ego veni ens
 (cum), et habitabo in medio
 tui, dicit Ds.

יְהוָה: וְנָלוּ גוֹיִם רַבִּים אֶל-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעַם 15
 וְשִׁבְעֵתִי בְּתוֹכָהּ וַיִּדְעֹת כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ:
 וְנָחַל יְהוָה אֶת-יְהוּדָה חֲלָקוֹ עַל אֲדַמַּת הַקָּדָשׁ וּבְחֵד 16

עוֹד בִּירוּשָׁלַם: הֵם כֹּל-בֶּשֶׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי גִעַז מִמַּעוֹן 17
 וַיִּרְאֵנִי אֶת-יְהוֹשֻׁעַ חֶפְזֵן הַגָּדוֹל א
 קָדְשׁוֹ:

CAP. 2. III.
 Iosua Pontifex M. accusatus a Satana sed defensus, absolutus & o-natus confirmatus & verus Pontif. Christus mittendus.

2. Subula de Satana: Incrope-
 latus est, in de Volan, dicitur
 per Ds in la, et y ex in fonsa-
 lem.

עָמַד לִפְנֵי מַלְאָךְ יְהוָה וְהִשְׁטֵן עִמָּד עַל-יְמִינוֹ לְשִׁמּוֹ: 1
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁמַיִם וְהַיָּדָה יְהוָה בְּהַשְׁטֵן וַיִּנְעַד יְהוָה 2
 בְּהַחֲבִיחַ בִּירוּשָׁלַם הֲלוֹא זֶה אֹד מִצֵּל מֵאִשׁ: וַיְהוֹשֻׁעַ 3

pollu-
 15 v. 4.
 17 v. 3.

חִדְרָה לְבוּשׁ בְּגָדִים צוּאִים וְעָמַד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ: וַיַּעַן 4
 וַיֹּאמֶר אֶל-הַעֲמֻדִים לִפְנֵי לֵאמֹר חֲסִירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים
 זזזזז ב Gggggg מעליו

v. 5. Bomb. 4. Bal. Hisp. Angl. hoc versu inchoant Cap. 2. v. 8.
 הפטרת בהעלותך v. 14. אליו ק.

Etiam equi-
 ta in equo
 non vult
 optare, Clau-
 sus repa-
 restur, ius
 punitio, sed
 iudicium
 dicitur.

CAP. 2. III.
 Vltimo 4
 conuenit per
 a Satana
 confirmatus
 et verus Pon-
 tificus Christus
 mittendus
 etc.

† vestibus mutatoris, Jcl. 3: 22.

מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונה והלבש
 ה אתך מחלצות : ואמר ישימו צניף טהור על ראשו
 וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשהו בגדים
 6 ומלאך יהוה עמד : ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר :
 7 כה אמר יהוה צבאות אס-בדרכי תלך ואם את-
 משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר
 את חצרי ונתתי לך מחלכים בין העמדים האלה :
 8 שמע-נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים
 לפניך כי אנשי מופת המה ביה הנני מביא את עבדי
 9 צמח : כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן
 אחרת שבעה עינים הנני מפתח מפתח נאם יהוה
 י צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד : ביום
 ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש אל-רעהו אל-

CAP. 7. IV.
 Candelabro
 aureo cum 7
 lucernis & 2
 oleis Chri-
 stus cum do-
 nis Spir. S.
 figuratur.

א תחת גפן ואל-תחת תאנה : וישב המלאך הדבר בי
 2 ויעירני כאיש אשר יעור משנתו : ויאמר אלי מה אתה
 ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב פלטה וגולה על-
 ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות
 3 לנרות אשר על ראשה : ושנים זיתים עליה אחד מימין
 4 הגולה ואחד על שמאלה : ואען ואמר אל המלאך
 ה הדבר כי לאמר מה אלה אדני : ויען המלאך הדבר
 בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא
 6 אדני : ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל
 לאמר לא כחיל ולא בכח כי אס-ברוחי אמר יהוה
 7 צבאות : כי אתה הר-הגדול לפני זרבבל למישור
 והוציא את האבן הראשה תשאות חן חן לה :
 9.8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : ידי זרבבל יסדו
 הפירת חזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות
 י שלחני אליכם : כי מי בז ליום קטנות ושמהו וראו
 את

† infundibula.

עד כאן הפחרת בהעלותך .7. ויאמר ק' 2. v.
 פתח באתנה .9. v.

סוסים ארמים ובמרקבה השנית סוסים שחורים :
 3 ובמרקבה השלישית סוסים לבנים ובמרקבה
 4 הרביעית סוסים ברדים אמצעים : ואען ואמר אל-
 ה המלאך הדבר כי מה אלה ארני : נייען המלאך ויאמר
 אלי אלה ארבע רוחות השמים יוצאות מהתיצב על-
 6 ארון כל הארץ : אשר בה הסוסים השחורים יצאים
 אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחריהם והברדים
 7 יצאו אל ארץ התימן : והאמצעים יצאו ויבקשו ללכת
 להתהלך בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ
 8 ותתהלכנה בארץ : ויזעק אתי וידבר אלי לאמר ראה
 היוצאים אל ארץ צפון הגיחו את רוחי בארץ צפון :
 9 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : לקוח מאת הגולה
 מחלדי מאת טוביהו ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא
 11 ובאת בית יאשיה בן צפניה אשר פאו מבבל : ולקחת
 כסה וזהב ועשית עטורת ושמית בראש יהושע בן
 יהוצבק הכהן הגדול : ואמרת אליו לאמר כה אמר
 יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו
 12 יצמח ובנה את היכל יהוה : והוא יבנה את היכל יהוה
 והוא יבנה הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על-
 14 כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם : והעטרת תהיה
 להלם ולטוביהו ולירעיה ולחן בן צפניה לזכרון כהיכל
 15 יהוה : ורחוקים יבאו ובנו כהיכל יהוה וידעתם כי יהוה
 צבאות שלחני אליכם והיה אם שמוע תשמעון בקול
 א יהוה אלהיכם : ויהי בשנת ארבע לדרוש
 המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש
 2 התשעי בכסלו : וישלח בית אל שראצר ורגם מלך
 3 ואנשיו לחלות את פני יהוה : לאמר אל הכהנים אשר
 לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה
 בחדש

Coronis Im-
 flux imponen-
 dis, Christi
 ortus, officiu,
 exaltatio &c.
 figurantur.

CAP. 7. VII.
 De ieiuniis
 hypocriticis
 & veris, &
 inobedientia
 populi pra-
 terita corri-
 genda.

12 - Sic dixit de exercitu suo, dicens
 Ecce viri, genuerunt homines et ego
 cum genuerint, et adspirabo in
 pluma Domini.
 13 - Spiritus sanctus super Domini
 et super portabit gloriam ad fiduciam
 et dominabitur super totis terris, et
 erit sacerdos super altariis, et con-
 silius pacis erit in medio altaris ipsius.

קמין ב'ק. 12. v.

בחדש החמישי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים:

ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: אמר אל-כל-4
עם הארץ ואל-הכהנים לאמר כי-צמתם וספור
בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני:
וכי תאכלו וכי תשתו הלא אתם האכלים ואתם 6
השתים: הלא את-חדברים אשר קרא יהוה ביד 7
הנביאים הראשנים בהזרת ירושלם ישבת ושלוח
ועריה סביבותיה והנגב והשפלה ישב:

*9.8. hic dicit de exortatione, dicens
iudicium vestitatis iudicabit et
misericordiam et misericordiam
debe vobis pro quibus servastis hoc.
10. El videtur et pupilla, pueri-
tiam et afflictio in opprobrio: et
malis dei (opus quidem) et abominatio
(de peccatis suis) in obprobrio in cor-
de vestro.*

ויהי דבר יהוה אל-זכריה לאמר: כה אמר יהוה צבאות 8
לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את-
אחיו: ואלמנה ויתום וגר וועני אל-תעשקו ורעת איש
אחיו אל-תחשמו בלבבכם: וימאנו להקשיב ויהנו 1
כתף סדרת ואניחם הכבירו משמוע: ולכם שמו שמיר 2
משמוע את-התורה ואת-חדברים אשר שלח יהוה
צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול
מאת יהוה צבאות: ויהי כאשר קרא ולא שמעו בן 3
יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: ואסעלם על 4
כל-הגוים אשר לא-ידעום והארץ נשמה אחריהם
מעבר ומשב וישמו ארץ-חמדה לשמה:

ויהי דבר יהוה צבאות לאמר: כה אמר יהוה צבאות א
קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה:
כה אמר יהוה שכתי אל-ציון ושכנתי בתוך ירושלם 3
ונקראה ירושלם עיר האמת והרי יהוה צבאות הר
הקדש: כה אמר יהוה צבאות עד 4
ישבו זמנים וזמנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו
בידו מרב ימים: ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות ה
משחקים ברחבתיה: כה אמר יהוה 6
צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם
גם

CAP. VII. VIII.
Tzijonin-
ftauratio, be-
nedictio &
co. servatio
corporalis &
spiritual. pro-
mittitur;

CAP. VII.
Tzijonin-
ftauratio
Liberio &
ambrosio
ppho. pa-
tristat.
paul.

ב' טעמים v. 14. קמץ בזק v. 13.

7 נִסְ-בְּעֵינַי יִפְלֹא נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת :

אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הֲנִי מוֹשִׁיעַ אֶת עַמִּי מֵאֶרֶץ מוֹרָח

8 וּמֵאֶרֶץ מָבּוּא הַשָּׁמֶשׁ : וְהִבֵּאתִי אֹתָם וְשָׁכְנוּ בְּתוֹךְ

יְרוּשָׁלַם וְהָיוּ לִי לְעַם וְאֲנִי אֶחֱיָה לָהֶם לְאֱלֹהִים בְּאֵמֶת

9 וּבְצִדְקָה : כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

& vt omnes
singulique
suum faciant
officium, mo-
aentur.

תְּחַזְקֶנָּה יְדֵיכֶם הַשְׁמַעִים בַּיָּמִים הָאֵלֶּה אֶת הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה מִפִּי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בְּיוֹם יוֹסֵד בֵּית יְהוָה צְבָאוֹת

י הַחֵיכַל לְהִבְנוֹת : כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָהֵם שָׁבַר הָאָדָם לֹא

נָהָה וְשָׁבַר הַבְּהֵמָה אֵינְנָה וְלִיזָא וּלְבָנָה אֵין עֲלוֹם

11 מִן הַצָּר וְאֲשַׁלַּח אֶת כָּל הָאָדָם אִישׁ בְּרַעְיוֹ : וְעָתָה

לֹא בַיָּמִים הָרִשְׁוֹנִים אֲנִי לְשֹׂאֲרֵית הָעַם הַזֶּה נֶאֱמַר יְהוָה

12 צְבָאוֹת : כִּי יִרְעֶה הַשְּׁלוֹם הַגָּדוֹל תִּתֵּן פְּרִיה וְהָאֶרֶץ תִּתֵּן

אֶת יִבּוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טֶלֶם וְהִנְחַלְתִּי אֶת שֹׂאֲרֵית

13 הָעַם הַזֶּה אֶת כָּל אֱלֹהִים : וְהָיָה כְּאֲשֶׁר הָיִיתָם קָלִלָה

בְּנְוִים בֵּית יְהוּדָה וּבֵית יִשְׂרָאֵל בֶּן אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְהָיִיתָם

14 בְּרִכָּה אֶל תִּירָאוּ תְּחַזְקֶנָּה יְדֵיכֶם :

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כְּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי לְהִרְעֶה לְכֶם

בְּהַקְצִיף אֶבְתִּיכֶם אֲנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא נִחַמְתִּי :

15 וְכִן שָׁבַתִי זָמַמְתִּי בַיָּמִים הָאֵלֶּה לְהִוָּיֵב אֶת יְרוּשָׁלַם

וְאֶת בֵּית יְהוּדָה אֶל תִּירָאוּ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ

דַּבְּרוּ אִמֶּת אִישׁ אֶת רַעְיוֹ אִמֶּת וּמִשְׁפַּט שְׁלוֹם שִׁפְטוּ

17 בְּשַׁעְרֵיכֶם : וְאִישׁ אֶת דַּעַת רַעְיוֹ אֶל מַחֲשָׁבוֹ בְּלִבְכֶם

וְשָׁבַעְתָּ שֶׁקֶר אֶל תִּאֲהָבוּ כִּי אֶת כָּל אֱלֹהִים אֲשֶׁר

18 שָׁנֵאתֶם נֶאֱמַר יְהוָה : וַיְהִי דְבַר יְהוָה

19 צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר : כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת צִוִּים

הָרַבִּיעִי וְצִוִּים הַחֲמִישִׁי וְצִוִּים הַשְּׁבִיעִי וְצִוִּים הָעֲשָׂרִי

יְהִי לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה וּלְמַעֲדִים טוֹבִים

וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֲהָבוּ :

כֹּה

*Etia (mal) verba, que faciunt
loquuntur, veritatem, nisi sunt
quae, cum bono suo, voluntatem et
iudicium sacri iudicis in portis
17 Et non quia, mali, nisi, si
ne cogitatione in corde, nisi, et
in mente, falsitatis, ne, nisi, si
18 Et, nisi, aut, etc.*

14 כְּנִיף צִיּוֹן עַל-בְּנֵיהֶּם יָגוּ וְשִׁמְתִיךָ כְּחֶרֶב גְּבוּרָה : וַיְהִי
 עֲלֵיהֶם יִרְאָה וַיֵּצֵא כַּכָּרֶק חֶצְיוֹ וְאֲדָנִי יְהוָה בְּשׁוֹפֵר
 טו יִתְקַע וְהִלֵּךְ בַּסַּעֲרוֹת תִּימָן : יְהוָה צְבָאוֹת יָגוּ עֲלֵיהֶם
 וְאָכְלוּ וּכְבָּשׁוּ אֲבְנֵי-קָלַע וְשִׁתּוֹ חֲמוֹ כְּמוֹ-יַיִן וּמְלֵאוּ
 כַּמְזֻרֶק כְּזֹרֵית מִזְבֵּחַ : וְהוֹשִׁיעַם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בַּיּוֹם
 הַהוּא כְּצֵאתָן עִמּוֹ בִּי אֲבְנֵי-נֹזֵר מִתְנוֹסְסוֹת עַל-אֲדָמְתּוֹ :
 כִּי מִהֲרֹטוֹבּוֹ וּמִהֲרֹפְיוֹ דָּגוּ בַּחֲזֵרִים וְתִירוֹשׁ יִגְלַב
 א בְּתָלוֹת : שְׂאֵלוּ מִיְהוָה מָטָר בַּעֲת מַלְקוֹשׁ יְהוָה עֲשֵׂה
 2 חֲזִוִּים וּמְטַר-גֶּשֶׁם יִתֵּן לָהֶם לְאִישׁ עֵשֶׂב בְּשָׂדֵה : כִּי
 הַתְּרַפִּים דִּבְרוּ-אֵין וְהַקּוֹסְמִים חָזוּ שֶׁקֶר וְחַלְמוֹת
 הִשְׁוֵא יִדְבְּרוּ הַכֹּל יִנְחָמוּן עַל-כֵּן נִסְעוּ כְּמוֹ-צֵאן יַעֲנוּכִי-
 אֵין רַעְהָ :

CAP. 9. X.
 A Deo bona
 petenda, ido-
 lolatris au-
 rem fugien-
 da.

Visitatio gre-
 gis & pasto-
 rum.

3 עַל-הָרַעִים חָרָה אִפִּי וְעַל-הָעִתּוּדִים אֶפְקוֹר בִּי-פֶקֶר
 יְהוָה צְבָאוֹת אֶת-עֵדְרוֹ אֶת-בֵּית יְהוּדָה וְשֵׁם אוֹתָם
 4 כְּסוּם הוֹדוּ בַּמִּלְחָמָה : מִמֶּנּוּ פָנָה מִמֶּנּוּ יָתֵד מִמֶּנּוּ קִשְׁת
 ה מִלְחָמָה מִמֶּנּוּ יֵצֵא כָל-נוֹגֵשׁ יַחְדוּ : וְהָיוּ כַּגְּבָרִים כְּסוּסִים
 כְּטִיט חוֹצוֹת בַּמִּלְחָמָה וְנִלְחֲמוּ בִּי יְהוָה עִמָּם וְהִבִּישׁוּ
 6 רַכְבֵּי סוּסִים : וּגְבַרְתִּי אֶת-בֵּית יְהוּדָה וְאֶת-בֵּית יוֹסֵף
 אוֹשִׁיעַ וְהוֹשְׁבוֹתִים כִּי רַחֲמַתִּים וְהָיוּ פֹאשֵׁר לֹא-זִנְחַתִּים
 7 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱנֶם : וְהָיוּ כַּגְּבוּר אֶפְרַיִם וְשִׁמְחָה
 לֶכֶם כְּמוֹ-יַיִן וּבְנֵיהֶם יִרְאוּ וְשִׂמְחוּ יָגֵל לֶכֶם בִּיהוָה :
 8 אֲשֶׁר-קָדַד לָהֶם וְאֶקְבְּצֶם בִּי פְדִיתִים וְרָבּוּ כְּמוֹ רֶבּוּ :
 9 וְאֲזַרְעֶם בְּעַמִּים וּבְמִדְבָרִים וּזְכֹרֹנִי וְהָיוּ אֶת-בְּנֵיהֶם
 י וְשָׁבוּ : וְהִשְׁבוֹתִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֲשׁוּר אֶקְבְּצֶם
 11 וְאֶל-אֶרֶץ גִּלְעָד וּלְבָנוֹן אֲבִיאֵם וְלֹא יִמָּצֵא לָהֶם : וְעָבַר
 בָּיָם צֹרֵה וְחִבְרָה בָּיָם גְּלִים וְהִבִּישׁוּ כָל מְצוֹלוֹת יְאֹר
 12 וְהוֹרֵד גְּאוֹן אֲשׁוּר וְשִׁבְט מִצְרַיִם יִסּוּר : וּגְבַרְתִּים בִּיהוָה
 א וּבְשִׁמּוֹ יִתְהַלְכוּ נֹאם יְהוָה :

CAP. 9. XI.
 Templi &
 דלתית

פֶּתַח לְבָנוֹן : פֶּתַח לְבָנוֹן
 דַּלְתִיךָ

v. 14. Plant. utr. Bomb. 4. h. v. inchoant. Cap. 10.

6 f. 144
 22.

7 f. Prov.
 1013a.

con-
 culcan-
 tes.

הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש תיבש

א ועין ימינו כהה תכבה : משא דבר יהוה על

ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם

ב בקרבן : הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל

העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור על ירושלם :

ג והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל

העמים כל עמסה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גווי

ד הארץ : ביום ההוא נאם יהוה אבה כל סוס בתמהון

ודרכו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל

ה סוס העמים אבה בעורו : ואמרו אלפי יהודה בלבם

אמרה לי ישבי ירושלם ביהודה צבאות אלהיהם :

ו ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככור אש בעצים

וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאל

ז את כל העמים סביב וישבה ירושלם עוד

ח מחתיה בירושלם : והושע יהוה את אהלי יהודה

בראשנה למען לאתגדל תפארת בית דוד ותפארת

ט ישב ירושלם על יהודה : ביום ההוא יגן יהוה בעד

י ישב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדור

יא ובית דוד באלהים כמלאך יהוה לפניהם והיה ביום

יב ההוא אבקש להשמיר את כל הגוים הבאים על

יג ירושלם : ושמכתי על בית דוד ועל יושבי ירושלם

יד רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דסרו וספרו

טו עליו כמספר על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור :

טז ביום ההוא יגדל המספר בירושלם כמספר הדרדקי

יז בבקעת מגדון : וספרה הארץ משפחות משפחות

יח לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד משפחת

יט בית נתן לבד ונשיהם לבד : משפחת בית לוי לבד

כ ונשיהם לבד משפחת השמעיה לבד ונשיהם לבד : כל

המשפחות

קמץ בוק י. א. קמץ בוק י. א. 17.

f trepi-
dationis

f onctis.

f Deut.
28, 28.

f Deut.
28, 28.

f confir-
matio.

f foena-
ceum.

*Dependens super domum Da-
vid et super habitaculum
israhel spiritus gratiae et mis-
erationis et adificiet ad me
quem transiit per me.*

אצל ונכתם באשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך

6 יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך: והיה

Lux Evangelii
sub mund
vesperam
erumpet, vt
Christus
agnoscat &
vnic colatur,
ac Ecclesia
secur degat

f con-
denfatio

7 ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון: והיה יום אחד

הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב

8 יהיה אור: והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם

חצלים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ

9 ובחורף יהיה: והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום

Quid si in regem populi conuen-
teram? In die illa erit 29
unus, et nomen eius

הוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: יטוב כל הארץ

10 בערכה מגבע לרפון נגב ירושלם וראמה וישבה

11 תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער

12 הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: וישבו בה והרם

1 f Prov.
7: 9.

13 לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח: וזאת

hostes autem
puniantur.

14 תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר

15 צבאו על ירושלם המק: בשרו והוא עמד על רגליו

16 ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם: והיה ביום

17 ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם וההזיקו איש יד

18 רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: וגם יהודה תלקח

19 בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב והב וקסף ובגדים

20 לרב מאד: וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל

21 והחמור וכל בהמה אשר יהיה בפחנות ההמה

22 כמגפה הזאת: והיה כל חנות מכל הגוים

23 הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות

24 למלך יהודה צבאות ולהג את חג הסוכות: והיה אשר

25 לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם

26 להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עלידם יהיה

27 הנשים: ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה

28 ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את חגוים

29 אשר לא יעלו לחג את חג הסוכות: זאת תהיה חמאת

מצרים

יבקאון ק' v.6.

מִצְרַיִם וְחִסְאֵת כָּל־חַגּוּלִים אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לְהִגְ אֶת־חַג
 הַסְּכּוֹרֹת : בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל־מִצְלוֹת הַסּוּם קִדְשׁ כ
 לַיהוָה וְהָיָה הַסְּכּוֹרֹת בְּבֵית יְהוָה כַּמִּזְבְּחִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ :
 וְהָיָה כָל־סִיר בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה כִּדְשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת 2 I
 וּבָאוּ כָל־הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם וּבִשְׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה
 כִּנְעָנִי עוֹד בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא :

LIBER MALACHIÆ,

Græc. ΜΑΛΑΧΙΑΣ, Item

ΑΓΓΕΛΟΣ. Hebr. מלאכי.

CAPUT I. A

משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי : אהבתי א
 אתכם אמר יהוה ואמרתם במרה אהבתנו

Propheta ex-
 probrat lu-
 das, inpr.
 Sacerdotibus
 contentum
 Dei.

הלוא אח עשיו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב :

ואת עשיו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו 3

לתנות מדבר : כידתאמר ארום רששו ונשוב ונבנה 4

הרבות כה אמר יהוה צבאות המרה יבנו ואני אהרום

וקראו להם וכול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד-

עולם : ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל ה

לגבול ישראל : בן יצמד אב ועבד אדניו ואם אב אני 6

(a) in sacrifi-
 cius non tite
 oblatiis.

איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה

צבאות לכם הנהנים בזוי שמי ואמרתם במרה בזינו

את שמך : מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם 7

במה גאלנוך באמרתם שלחן יהוה נבזה הוא : וכי 8

תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין

רע הקריבהו נא לפחתך הירצה או תישא פניה אמר

יהוה צבאות : ועתה חלונני פניאל ויחגנו מידכם 9

חיתח זאת תישא מכם פנים אמר יהוה

צבאות

הפמרת. I. v. עד כאן הפמרת יום א של סוכות. 21. v.
 תולדות יצחק

Id epau-
 perati
 famus

6, Filij honorabil patrum, et sui
 viri Domini sui: et sic patet quod
 (um) ubi (e) honor patris: et sic
 29. 190. (um) ubi (e) sui: et sic
 21. 21. 21. 21. 21.